

Parlament dels estudiants Gerard Garcia i Jordi Torres

**Acte acadèmic de graduació
de la promoció 2017**

Barcelona, 8 de juliol del 2017

Benvolguts companys, benvolgudes companyes,

Donem també la benvinguda a les nostres famílies, principals fonts de finançament d'aquest grau i que han fet amb la seva suor que això sigui possible. I també a la resta d'assistents.

Avui comença un nou horitzó, amb nous reptes i noves experiències. No serà fàcil, però n'estic segur que si hem arribat fins aquí, ja tot serà diferent. Assistiú a la nostra graduació, un moment únic i especial de la nostra vida que ens agradaria compartir amb vosaltres. Avui fem un pas més per sortir de la bombolla en la qual hem viscut durant els darrers quatre anys, ja que la Universitat no és gaire més que això, una bombolla fictícia que ara s'acaba, i l'única manera d'afrontar-la és fent un salt de fe.

Un salt de fe com el que fa l'Indiana Jones a *L'última croada*: un salt sense por.

Uns fan el salt al màster; uns altres, a les empreses, a la investigació, a més acadèmia. Uns fan el salt a les oposicions; altres, a l'any sabàtic. Però, sigui com sigui, hem de sortir a fer el salt de fe!

Durant aquests quatre anys hem tingut unes condicions excepcionals per fer la carrera de Polítiques. Unes noves formes polítiques han aparegut; han canviat molts dels esquemes mentals que la societat tenia. I han aparegut nous fenòmens per ser entesos, explorats i estudiats. Tota l'ebullició després del 15-M, el procés sobiranista, l'aparició de Podemos, l'auge de l'Estat Islàmic, el populisme d'extrema dreta, Trump, el Brèxit i el qüestionament del sistema polític en general, entre molts d'altres.

La Universitat, juntament amb els seus membres i el cuquet que tots els politòlegs portem dins, ens han ajudat a comprendre i analitzar aquests fenòmens, i els donem les gràcies per treure a la llum la nostra part més crítica i saber veure-hi a dins. Un altre cop, gràcies!

No ens oblidarem mai de la nostra preciosa universitat, ni tampoc oblidarem mai la seva excel·lència internacional –present amb el futbolín que recapta diners per a les beques–; o mentre busquem lloc per estudiar entre les prestatgeries de la biblioteca en període d'exàmens; o quan s'agafa un compromís amb l'educació pública i de qualitat dient que no s'aplicarà el 3+2 i després ho fas.

O simplement també la plaga de gavines assassines al bar de Jaume I.

Que bé que sona això d'excel·lència internacional quan et donen les notes dos dies abans de la data de recuperació en ple mes de juliol, quan és evident que ningú ha començat la temporada d'estiu.

Excel·lència internacional en el moment en què hem fet horaris de tarda quan és evident que ningú en aquest món treballa en un Telepizza per poder-se pagar els fantàstics 10.000 euros que ens clavaran al màster l'any que ve.

Excel·lència internacional quan intentes canviar un seminari perquè coincideix el torn de feina amb l'horari elitista de la Pompeu i el professor et diu que la teva vida no li importa gens mentre et compris el seu llibre de l'Abacus.

Excel·lència internacional...

Però no tot en aquesta vida és l'excel·lència internacional; no us preocupeu.

Aquesta tarda fem el discurs dos politòlegs que vam proposar fer unes votacions al nostre grup d'Internet i no ens imaginàvem les crítiques, les acusacions, ni la tensió creada quan ni tan sols hi havia un cens clar... En definitiva, un drama tot plegat que ens porta a convidar-vos a una reflexió: ara que som politòlegs, imagineu què pot passar a la societat real en una escala molt més gran i on cadascú té la seva a dir. Imagineu que és el que hi ha allà fora. Nosaltres podem posar-hi el nostre granet de sorra a tot plegat, i per això estem aquesta tarda aquí. Aquest discurs és una prova tangible que volem que uneixi els dos grups, igual que ens hem d'unir un cop sortim i arribar a un consens tots plegats. Perquè no oblideu que la unió fa la força!

Companys i companyes, politòlegs i politòlogues, amics i amigues, nosaltres som l'avantguarda del país; som les ments pensants; som el Saber d'aquesta societat que actualment sembla mancada de raó i sense rumb. Ens trobarem més endavant en llocs públics, en partits, en administracions, en òrgans de gestió, en places de tècnics, de professors o senzillament en un bar fent la tertúlia. Aspirem a ser les peces clau d'aquest país i del món. Siguem responsables, assumim el nostre poder, sortim de la bombolla; que sàpiguen allà fora que tenim capacitat per millorar aquest món i d'arribar a un punt comú. Que sàpiguen que anem a per totes, que trenquem la bombolla per sortir a guanyar.

Som una gran generació formada en les millors condicions; però ara marxem. Aquí s'acaba això per començar una nova aventura. Però marxem havent deixat una bona empremta en aquesta universitat, i per això volem enviar aquest missatge a totes les generacions futures de la Pompeu: ARA US TOCA A VO-SALTRES PERQUÈ NOSALTRES, ELS ESTUDIANTS DE POLÍTIQUES DE LA PROMOCIÓ 2013-2017, JA ENS HEM FET GRANS, JUNTAMENT AMB AQUESTA UNIVERSITAT!

MAKE UPF GRAT AGAIN.

